

บรรณานุกรม

- ชนิษฐา นิลฝั่ง. (2549). “ศิลปะปูนปั้นเมืองเพชรบุรี.” สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จารุวรรณ ขำเพชร และคณะ. (2549). **งานปั้นปูน**. กรุงเทพฯ: ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุลทรรศน์ พยาฆรานนท์. (2537). **ปูนปั้นเมืองเพชรบุรี**. กรุงเทพฯ.
- จงดี จนางกะกาญจน์. (2556). **ประติมากรรมปูนปั้น ความงามศาสตร์และศิลป์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค.
- ชัชวาลย์ สหสพาศน์. (2559). เอเชียปูนปั้น. สัมภาษณ์, 26 มีนาคม.
- ดวงฤดี ศุภติมีสร, จินดาพร คงเดช และณรงค์ชัย วิวัฒนาช่าง. (2557). “**ภูมิปัญญาไทยปูนก่อสร้างโบราณ**.” มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ สำนักบริหารโครงการวิจัยใน อุดมศึกษา และพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- ทองร่วง เอ็มโอษฐ์. (2558). สัมภาษณ์ 13 มิถุนายน.
- นพวัฒน์ สมพั้น. (2540). **ลายปูนปั้น งานช่างประณีตศิลป์ของไทย**. กรุงเทพฯ: การศาสนา กรม ศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ประกาศ ทองประไพ, อทเรศ บกสุวรรณ และประชุม คำพุ่ม. (2550). “**การพัฒนาคุณสมบัติของ ปูนปั้นจังหวัดเพชรบุรี**.” ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พิจิตร นิ่มงาม. (2550). **การปั้นปูนดำ**. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร
- ศิริอร หริ่มปราณี. (2553). สร้างเศรษฐกิจไทยด้วยความคิดสร้างสรรค์. **คิด**, 2(2), 15.
- สุรางค์ศรี พวงมะลิ. (2556). **งานปูนปั้น**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2558. จาก <http://www.m-culture.go.th/petchaburi/index.php/องค์ความรู้-3/องค์ความรู้-ละเอียด/item/งานปูนปั้น>.
- อำพล สัมมาวุฒิ. (2544). **งานช่างปั้นปูนสด**. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- อภิสิทธิ์ ไส้ตู่โรไกล. (2553). คุณค่าที่ขายได้. **คิด**, 2(2), 5.